

Svar (28/11 94)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Sigtede skal efter retsplejelovens regler som udgangspunkt være til stede i retten, når der træffes afgørelse om varetægtsfængsling.

Efter retsplejelovens § 764, stk. 2, skal en sigtet, der er til stede her i landet, således afhøres i retten om sigtelsen og have lejlighed til at udtale sig, inden afgørelsen træffes, medmindre retten finder, at fremstillingen af særlige grunde må anses for nytteløs eller skadelig for sigtede. Er kendelse om varetægtsfængsling afsagt, uden at sigtede har haft lejlighed til at udtale sig i retten, skal han fremstilles i retten inden 24 timer efter, at han er indbragt her til landet, eller hindringen for hans fremstilling er ophørt.

Denne bestemmelse finder, indtil dom er afsagt i 1. instans, tilsvarende anvendelse på retsmøder om fristforlængelse, jf. retsplejelovens § 767, stk. 1, 5. pkt. Fremstilling af en sigtet, der er varetægtsfængslet, kan dog undlades, når sigtede giver afkald på fremstilling, eller retten finder, at fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, jf. retsplejelovens § 767, stk. 1, 6. pkt.

Som eksempel på undladelse af fremstilling på grund af uforholdsmæssige vanskeligheder nævnes i forarbejderne tilfælde, hvor der foretages mentalobservation af sigtede på et hospital, der ligger langt fra den retskreds, hvor fremstilling skal finde sted.

Det tilføjes, at afgørelsen i ankeinstansen af spørgsmålet om fortsat varetægtsfængsling under anken af en dom normalt træffes på skriftligt grundlag, uden at den domfældte har adgang til at være til stede under retsmødet, jf. retsplejelovens § 769, stk. 2, 2. pkt.

Om sigtedes tilstedeværelse i andre retsmøder under efterforskningen gælder, at sigtede så vidt muligt underrettes om alle retsmøder og er berettiget til at overvære dem, jf. retsplejelovens § 748, stk. 1, 1. pkt. Dette gælder dog efter bestemmelsens 2. pkt. ikke retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens forudgående kendelse om foretagelse af foranstaltninger i henhold til kapitlerne 69-73 og 75 b (anholdelse, varetægtsfængsling, indgreb i meddelelseshemmeligheden, legemsindgreb, ransagning og beslaglæggelse). Efter retsplejelovens § 748, stk. 1, 3. pkt., kan fremstilling af en sigtet, der er varetægtsfængslet, i et retsmøde under efterforskningen undlades, hvis fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssigt besvær. Ret-

ten kan på begæring bestemme, at der ikke skal gives sigtede underretning om et retsmøde afholdelse, eller at sigtede skal være udelukket fra at overvære et retsmøde helt eller delvis, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring undtagelsesvis gør det påkrævet, jf. nærmere retsplejelovens § 748, stk. 5-6.

Endelig gælder om tiltaltes tilstedeværelse under domsforhandlingen, at tiltalte, for så vidt loven ikke hjemler undtagelse, personlig skal være til stede under hele domsforhandlingen, så længe han har adgang til at udtale sig. Dog kan rettens formand, efter at hans afhørelse er sluttet, tillade ham at fjerne sig, jf. retsplejelovens § 928, stk. 1, jf. § 846. Om fravigelse af kravet om tiltaltes tilstedeværelse under domsforhandlingen henvises til retsplejelovens §§ 847-849, der indeholder nærmere regler om fremme af domsforhandlingen i tilfælde af tiltaltes udeblivelse og om afhøring af vidner i tiltaltes fravær samt om fjernelse af tiltalte fra retssalen af ordensmæssige grunde.

Spm. nr. S 222

Til justitsministeren (16/11 94) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren kommentere artiklen i B.T. den 15. november 1994 side 4 om en 47-årig mand, der fik fri fra fængslet på hverdage til at passe sin kiosk allerede efter 2 års afsoning af en 6 års fængselsdom?«

Begrundelse

Den omtalte mand brugte sin frihed til at fortsætte sin kriminalitet, hvilket i sig selv er ganske alvorligt og har medført, at han har fået endnu en dom på 1 års fængsel.

Den vinkel, spørgeren er særligt interesseret i, er 2/3-reglen, der foreskriver, at frihed til at passe sin forretning normalt først kan ske efter afsoning af 2/3 af straffen.

En anden vinkel, som er interessant, er, at manden ikke får med i den nye dom, at han skal afsone reststraffen. Hvad er formålet overhovedet med at prøveløslade folk, hvis reststraffen alligevel aldrig bliver udløst ved fornyet kriminalitet?